
POSKARŻYĆ SIĘ (1) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.*

fut 3 sg poskarży się. ◇ [con 3 sg m by się poskarżył.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. poskarżyć.

1. Obwinić kogoś o coś:

poskarżyć się na kogo: Nie połkárzy lię ná mię fyn moy: vczyniám com byłą winná z miłości ku niemu. SkarKaz 383b.

2. [Pożalić się; ze zdaniem dopełnieniowym: áto! co był ná Pla!tr náłóżył/ to mu lię w!szytko w Recep!cie płáci/ áby lię niepo!kárzył/ żeby mu czego niedop!ácono. ŁaszczRecepta 6.]

Formacje współrdzenne cf SKARŻYĆ.

KO, IK